ЮНАЦТВО

YOUTH

Червень -- 1948 -- June
Рік IV, ч. 6 — Vol. IV, No. 6

ЮНАЦТВО — Домініяльний орґан Українського Католицького Юнацтва.

Виходить раз у місяць.
Річна передплата $1.00.

Адреса Управи й Редакції:

YOUTH, 8317 - 105th Street,
Edmonton, Alberta.

YOUTH — Official Organ of the Ukrainian Catholic Youth in Canada.

Published monthly.
Subscription $1.00 per year.

Address of Manager and Editor:

YOUTH, 8317 - 105th Street,
Edmonton, Alberta.

Authorized as second-class mail, Post Office Department, Ottawa.

ЮНАЦТВО
YOUTH

Рік IV. Число 6. Едмонтон, Алберта Червень, 1948.

Наш Приятель

Хто знайшов вірного приятеля, той знайшов великий скарб. Однак важко є розпізнати доброго приятеля від лукавого. Багато осіб, котрі уважаємо за приятелів, говорять дуже солодкими словами, але затроєним серцем. Не той правдивий приятель, хто дає дарунки, вихваляє, чемненько поздоровляє, але той, хто не полишає другого в біді, нещастю, хто щиро скаже другому правду в очі, хоч вона не завжди приємна.

Правдиву приязнь можна пізнати по трьох знаках. Поперше, вона є тиха і повна довіря, а її основа, це любов Божа. Дальше, вона є витревала, нічим не зраджується, все вибачає, прощає. Вона є й обережна, не зходить на змислові уподобання, на пристрасти. Її ціль, а заразом і найбільша нагорода, це робити добро приятелеві, бути для нього корисним. Приязнь може бути великим і помічним середником до щастя й успіху в житті. Але вона може бути також причиною цілковитої невдачі, руїни, нещасного життя. Все залежить від того, яку приязнь хто собі вибере — правдиву, щиру й чисту, чи змислову, облудну.

І хоч на світі приязнь така нестала і непевна, то всетаки є хтось, що його приязнь не є така як людська, хтось, що його приязнь є правдива, вічна. Це є приязнь самого Ісуса Христа, Його Пресв. Серця. Ми всі можемо увійти в приязнь з Ним. Що більше, Він сам запрошує нас до неї. Він найвірніший приятель, вірний на віки, якщо ми покажемося вірні Йому. Він одинокий приятель, що бажає нам дійсного щастя і може нам те щастя дати. Він скорше віддав для нас все що мав, а вкінці ще й своє Найсвятіше Серце дав нам. Червень, це саме місяць присвячений на особливіше почитання Божої приязні до нас, Божого Серця. Чи хто з нас буде такий недбалий на цю Божу приязнь, щоб нею погордити і провести цей місяць Христового Серця без думки про Нього?

Ні. Нам, молодим, найбільше потрібно доброго приятеля і тому постараймося, щоб у цім місяці Його собі набути. Заявім тільки готовість до неї, звернімся щиро до Христового Серця, що бажає тільки нашого щастя, а Воно нас прийме до числа своїх приятелів. Тоді не будемо мати чого боятися. Наше щастя буде запевнене. Наша приязнь з Ним ніколи не скінчиться.

Співпрацюй!

Співпраця! Скільки разів чуємо це слово? Зокрема як часто подибуємо його між нашим народом. В промовах, підчас гостин, все згадують про силу співпраці. Малюють це слово різними квітистими образами. Виносять його як одинокий рятунок перед страшною загрозою винародовлення, завмертя. Але посеред пишних прикмет цеї славної співпраці, вона поволі, поволі затрачує своє правдиве значіння і стається тільки прекрасною темою на відчит або промову. У статтях теж описують красу співпраці та порушують читачів до великих діл, але тільки на хвилину. Опісля знова завмертя. Це є та незавидна доля співпраці.

Співпраця є наслідком терпеливої, невідкличної, інтензивної роботи. Нераз ми чуємо, що там або там заложили якесь товариство. Долітають до нас вістки, що там і там молодь почала видавати власний часопис. Це все нас підбадьорює. Ми охоче готовимося слідити за їхніми рухами та тішитися їхніми успіхами. Але слухаємо, за якийсь час нема вже й чутки про те товариство. Дістанемо одно-двоє чисел нового часопису, а дальших годі дочекатися — вже не виходять. Що доводить до таких невдач? Цей занепад можна остаточно допровадити до кількох причин. Перша звичайно буває така: остра, не на місці критика членів-одиниць. Ця критика по більшій части є наслідком якогось особистого непорозуміння або браку запалу, що є дуже заразливе і скоро переходить на других. Ці небажані елементи повинні бути усунені чимскорше, бо вони шкодять загальній справі і є випливом самолюбства поодиноких членів.

Діяльну співпрацю дуже тепер трудно знайти, особливо в нашім народі. А це тому, що мало є таких людей, що раді цілковито посвятитися даній, початій справі. З другої сторони не бракує таких, що кплять собі з посвяти ідейних осіб і строго опрокидують їхні зусилля та відбирають охоту, а часом і можність, до дальшої праці.

Ці дві катеґорії звичайно ціхують кожний початий рух, кожне діло. Замало є осіб при гальмі, а забагато в задних, вигідних кріслах, що зазирають і . . . то всьо. Ці другі ані самі не роблять, ані другим не помагають. Тому то у всякій орґанізаційній праці треба забути про своє "я", а всеціло і з посвятою взятися до діла, сповняти всі обовязки члена і витревало працювати для добра даної справи. Іншими словами — СПІВПРАЦЮЙ!

Тому першим і головним кличем членів У. К. Ю. у всіх справах відділів і взагалі всього повинно бути тверде і рішуче СПІВПРАЦЮЙ!

Edmonton -- Winnipeg -- Toronto

WHAT'S GOING ON ?

THE NEXT BIG THING on the U. C. Y. program will be the U. C. Y. Leadership Courses. The U. C. Y. L. C. which began as an experiment, have now become a U.C.Y. necessity. The grandest people in the country, the U. C. Y. leaders in our schools and parishes, have made it so. Each year the crowds grow bigger. From all indications here, the courses this year will be the most interesting, the most informative, the most lively, and they will be attended by the largest enrollment.

Here's hoping you can make it. Select your city: Edmonton, Winnipeg or Toronto. Want a recommendation? Just ask anyone who has attended one. So, bye now, until the U.C.Y.L.C., when we'll be seeing you in Edmonton, Winnipeg or Toronto.

Привіт Батькам

Є один день в році, що в ньому вся молодь, особливо американська і канадийська, є наче сценкою надзвичайної метушні. Тоді легко завважити щире віддання добрих синів-доньок дорогій їм особі — матері. Не тяжко в тому часі подибати молодих юнаків, що згризаючи кінці олівця, думають якби то найкраще висловити листом свої сердечні почування своїм дорогим матерям. Інші, знову, ходять з одної крамниці до другої, щоб вибрати найкращі квіти чи подарунки для матері зо своїх невибагливих приходів. Ще інші телефоном передають на сотки і тисячі миль до своїх матерів свій синівський привіт; посилають телеґрами, щоб пригадати їм, що мають добрих, люблячих дітей. Оце є причина цеї рідкої метушні одного памятного дня в році — пошана матерям в день їхнього свята, в День Матері.

Справді достойні є матері тих ніжних почувань. Але не буде ця достойність повна, якщо поминеться співтовариша матірних сліз і потіх — батька, мужа. Чи можна установити День Матері, а не мати дня для Тата? Ні, не годиться. Бо тільки мозольна батьківська рука промощує дорогу до тих пестощів, що вимінюються між матерями і дітьми. Це його сива, може вже й лиса голова клопочеться тільки, щоб усім догодити, всіх вигодувати, убрати та забезпечити цілу родину на будуччину. Це він — батько — приказує залізною, але правдиво люблячою рукою, щоб діти пошанували свою матір. Він є патриярхом тої родинної держави. Тільки через нього і завдяки його рішучості панує лад і спокій у домі.

Але діти часто забувають про ці великі заслуги своїх батьків. Щойно в нізнішому віці, коли вже самі стануть батьками, пригадують вони ті всі батьківські поучення й аж тоді складають їм заяви пошани і правдивої дитинної любови.

Великі є обовязки батька родини. Однак мимо своєї відповідальности, батьки не здобувають широкого розголосу у світі. І тепер, хоч вже є воно напів державне свято, — День Батька — одначе воно не є так знане і шановане як Мамин День. Проминає цей день та й ледви чути, що батьки дістали признання від своїх дітей за свої величні заслуги, що так належиться їм.

Не так повинно воно бути. Тож у третю неділю місяця червня, тоді коли саме припадає день батьків, задоситьучинім за невдячні проступки багатьох дітей супроти своїх татів. А щира молитва певно поможе їм більше, як найсердечніші земські дарунки і побажання.

Весільні Дзвони

Старко - Чоботар

Дня 10-го квітня, Впр. о. Ігумен Каменецьки, ЧСВВ., і о. С. Курило, ЧСВВ., довершили акту вінчання п. Петра Старка з Вівіянною Чоботар в церкві св. Йосафата в Едмонтоні.

Пан Старко, наш окуліст, дуже заслужений в організації У.К.Ю в Алберті. Від самого початку був скарбником Пров. Заряду У.К.Ю. Брав живу участь в орґанізаційній праці У. К. Ю. в Алберті й був активним членом місцевого відділу в Едмонтоні.

У. К. Ю. в Алберті дякує п. П. Старкові за його працю і бажає йому много щасливих і веселих літ в супружім житті.

* * * *

Митрополит до Української Молоді

(Докінчення)

Поручаю Вам також дуже й дуже, Дорогі Діти, часте принимання св. Тайн. В школах не будуть Вам того пригадувати: самі памятайте про це. **Св. Евхаристія — це обильне джерело всяких Божих ласк.** Черпайте з нього для себе, родителів, рідні, свого села і Батьківщини. У св. Евхаристії приходить сам Ісус Христос до Вас, Божий Син хоче у Вас гостити. Тоді просвічує Вашу душу, очищує її з усякої плями гріха і пристрасти та наповняє її Божими дарами. Днина, в якій чоловік приступає до св. Причастя, є святою, великою днинюю. Памятайте тільки, що треба до св. Причастя приступати з чистою совістю, тобто, що чоловік перед св. Причастям мусить знати про себе, що від останньої сповіді не образив Бога ніяким тяжким гріхом. Хто того свідомий, той може приступати до св. Причастя і без сповіді, в тиждень, у місяць після сповіді. Очевидно, мусить до св. Причастя добре приготовлятися, цебто мусить бути натще і приступати до Ісуса Христа не для людського ока, не зі звичаю, не тому, що інші так роблять, а тільки тому, щоб приступати до Ісуса Христа, щоб придбати Його св. ласку. Священик каже: "Зі страхом Божим і любовю", тобто в дусі покаяння за всі свої гріхи і в дусі любови до Ісуса Христа Бога. Памятайте, Діти, що це страшний гріх приступати до св. Причастя в Божій неласці, з тяжким гріхом на совісті. Святотатство Причастя — це повторення гріха Юди Іскаріота. Як Юда приступав до Ісуса Христа і показував Христа Його ворогам, так і грішник приступає до Ісуса Христа, віддає Йому неначе поцілунок, той знак любови, яким є св. Причастя, а в душі зневажає Його та видає Його пекольним силам, до яких належить душа, позбавлена Божої благодаті. Хай Бог Всевишній стереже Вас, Дорогі Діти, перед тим страшним гріхом, що веде душу в пропасті всіх гріхів, таких, про які чоловік навіть не має поняття.

Стережіться гріха проти св. Віри, тримайтеся св. Церкви. Як зрада проти Батьківщини, так і зрада св. Церкви, нашої Матері, що від дитинства до гробу веде нас і в кожній потребі подає помічну руку, є мерзенним злочином. Памятайте, що Бог дав Вам ту велику ласку належати до св. Католицької Вселенської Церкви. Любіть її, будьте їй вірні, самі старайтеся, щоб знати науку катехизму, щоб не опускати щоденних молитов, щоб часто приступати до св. Причастя, а коли вже не можна інакше, то бодай чотири рази до року. Дбайте про те, щоб читати побожні книжки; Ви старші для молодших братчиків і сестричок будьте вчителями, наставляйте їх на праведну дорогу, вчіть релігії, читайте також побожні книжки і родичам і чужим, що те не памятали б без Вас. Намовляйте батьків, щоб щоденні молитви в хаті рано і ввечір, а бодай раз у день, спільно відчитували, або й співали наголос, із молитвослова. Коли потрапите батьків до того намовити, будете мати велику заслугу, а цілій родині зробите велике добродійство. Звичай спільно молитися — це дуже святий, дуже християнський і дуже важний звичай. Він є причиною, що Бог благословить такі родини; Христос з ними неначе живе та власною рукою веде дорогами християнського життя. — Ви, Дорогі Діти, будьте добрі та це моє письмо перепишіть собі і пригадайте його собі від часу до часу та пригадайте ті правди й іншим дітям. Цим письмом, Дорогі Діти, хочу з Вами розпращатися, бо не знаю, чи мені Бог дозволить працювати для Вас і за Вас молитися. Нехай це моє письмо буде для Вас неначе моїм завіщанням, останньою наукою, проханням і щирим батьківським благословенням.

Благодать Господа нашого Ісуса Христа, і любов Бога й Отця, і Причастя Святого Духа нехай буде з усіми Вами — Амінь!

+ Андрей М.

His car had taken fire and was destroyed. It being insured, he went at once to the insurance office and demanded his money. He was given a form to fill out, and was told he could not get the money, but the car would be replaced.

"Oh," said he, "if that's the way you do business I want to cancel my wife's life insurance policy right now."

Mrs. Jones was spending a day in bed with a severe cough, and her husband was working in the backyard and hammering nails into some boards. Presently his neighbor came over.

"How's your wife " he asked.

"Not very well."

"Is that her coughing?"

Of course not," replied Jones quickly. "This, my friend, is a chicken coop."

Молодь Европи

3. Італійська Молодь

Немає сумніву, що велика часть італійської молоді була під впливом фашизму. Одначе навіть та молодь, що далася збаламутити дурманом фашизму має дві додатні прикметі, що їх не має німецька молодь задурена гітлєризмом. По перше: Фашистівська молодь не ставилася так ворожо до католицької Церкви, як гітлєрівська молодь. Навпаки були навіть спроби погодити фашизм з католицизмом і багато молоді, що належала до фашистівських орґанізацій (як Бабіля), ходили до церкви, приступали до св. Тайн та виконували релігійні практики. По друге: тепер, коли італійська молодь пізнала погубні наслідки фашизму не тільки для італійського народу, але й для католицької Церкви — між італійською молоддю майже нема прихильників фашизму в противенстві до німецьої молоді, яка ще по сьогоднішний день у великій мірі підсичує нацистівські забаганки про панування над світом, хоч італійський "дуче" зо своїми імперіялістичними зазіханнями обіцював своїй молоді не менше, як Гітлєр німецькій молоді. Навпаки в більшості італійської молоді добачується навіть непримириму ненависть до фашизму.

Або н. пр. такий випадок:

При кінці війни стрічаю молодого італійського студента. Коли він довідався, що я українець, каже до мене такі слова:

"Поздоровіть свою гарну батьківщину, що зазнала таких важких ударів долі".

"Сіньоре" — відповідаю йому. "Я знаю Італію і я бачив, що вона теж багато терпить".

"Так, це правда, але ми заслужили на це, а ви ні" — відповідає колишній молодий фашист.

Такого щирого визнання вини ви ніколи не почули б не тільки в Німеччині, але й в ніякому іншому краю. І саме це **почуття вини** — це перша додатна прикмета сьогоднішної італійської молоді.

Друга добра прикмета італійської молоді — це **нехіть до всякої гордости.** Цей край, що є осередком заінтересувань світа родить молодь позбавлену всякої злої національної гордости. Молодий Італієць, хочби й мав якісь причини до цього — то одначе він не має в собі нічого з того почуття "надчоловіка", що нас так дуже разило в Німців. Молодий Італієць не чваниться своєю історією, наукою, чи мистецтвом, як н. пр. французький юнак, але живо інтересується культурними добутками інших народів. Він радо послухає ваших оповідань про українську історію, поезію, мистецтво і т. п і на відхідньому щиро вам падякує, що ви його багато навчили та запитає вас: коли він мігби ще чогось навчитися про ваш багатий край. Стрічав я молодих італійських вояків, що знали про Шевченка, Хмельницького й Петлюру. Із сучастних українців вони майже всі чули про проф. Онацького, бо він написав італійсько-український словник і граматику.

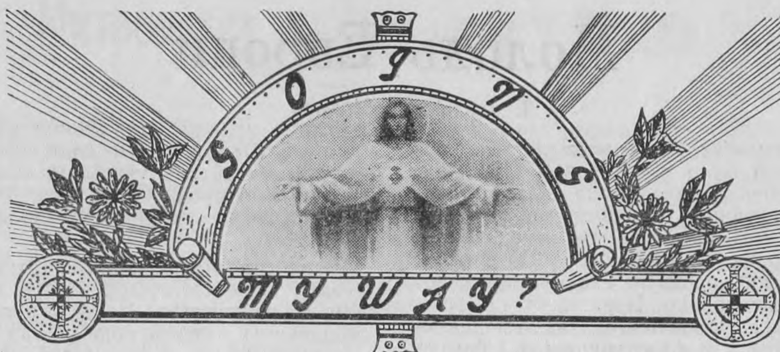
Безперечно найбільшою додатною прикметою італійської молоді — це її **привязання до католицтва.** Це край пересичений католицькою атмосферою. Може цей католицизм не є такий розумовий, як у французів, але він щирий, живий і діяльний. Молитва, щоденна Служба Божа, св. Причастя — це річі самозрозумілі. Коли недавно появився часопис "Дон Базіліо" з богохульствами і насмішками з Папи — то цілі орґанізації протестували, зробили Папі величаву овацію перепросьби й примусили уряд, щоби завісив цей часопис.

З католицьких орґанізацій молоді найчисленіша є **Католицька Акція,** що майже в кожній парохії має свої кружки. Централя Католицької Акції підлягає Кардиналові Піццардо, що його італійська молодь незвичайно любить. Студентські орґанізації належать до т. зв. **"Пакс Романа",** що кожного року в іншому краю відбуває свої зїзди. Середньошкільна молодь у більшості належить до Марійських Дружин, а їх централя є т. зв. **"Пріма Прімарія",** що тепер під новим презесом починає нову акцію. — Трохи зорґанізованої молоді має соціялістична партія, але ця молодь не проявляє діяльности. Більше боєва є т. зв. "Червона Молодь", — тобто комуністична, що після невдалих виборів трохи пригноблена, але певно приготовляється до якогось нападу. Одначе не треба боятися, бо добрий відпір дасть їм католицькамолодь та, що з гордістю називає себе "папською ґвардією".

Ukrainian Catholic Choir to Pay Visit to Clear Lake, Man.

Providing nothing unforeseen occurs, the Ukrainian Catholic Choir of Winnipeg, will once again visit Clear Lake, Manitoba, and vicinity this year. Rev. Father Boniface is the director of the Choir which will sing Mass at Clear Lake and hold a concert. The Choir paid the Ukrainian Catholics of Clear Lake and vicinity a two-day visit last year and were extremely well received.

It is expected that the Choir will leave for Clear Lake immediately following the Ukrainian Catholic Youth Congress to be held in Winnipeg in early July. — MB.

by **Brother S. Methodius, F.S.C.**

Priests and Religious Heroes All!

Bing Crosby, the great singer and movie star, the ideal actor for millions of Catholics, as "Father O'Malley" — the portrayer of an ideal priest, once said: "You boys and girls who go to the movies to applaud the exploits of the heroes and heroines and to wish you could be like them, take it from me: 'It's the bunk!' If adventure and heroism is what you really want, **then enlist with God for the duration.**"

The Cincinnati Catholic Students Mission Crusade published a pamphlet on "VOCATIONS." Since the first considerations on the vocations to the priesthood and the religious life are not likely to be theological, these Catholic students asked various writers to state their views on the various states of life which could be understood by young people. Bing Crosby wrote an article entitled, **"In My Book These Are the Stars".** In parts, Bing says:

"In the movie business we have lots of fun pretending we're soldiers of fortune or masters of high adventure. It's fun doing it, and it's fun knowing that we're helping other people to get a laugh or a bit of relief from the worry and care of everyday life. Of course we get paid for it — and that adds to the fun somewhat, too. But when the studio day is ended, we go to our homes and we are just ourselves — no more adventures except when we trip on junior's roller skates or smell the toast burning or write to that man who wants to know how we're getting along on or about the fifteenth of the month.

"There are some people in this world who are playing all the time at high adventure and who never step out of their roles day or night. But the funny thing about them is that they don't seem to realize what heroes they are. We play them in the movies once in a while. They're the "Father O'Malleys", and the "Sister Benedicts", and the "Brothers" whom Hollywood writers frequently don't bother to name. They are the people whose lives are filled with real drama. Day after day the Padre goes along, straightening out the lives of others who have gotten into tangles of one sort or another. Day after day the Sister or the Brother works patiently, shaping the characters of girls and boys who will be mainstays of this good American way of life of ours, which is founded on a belief in God. Look at any American coin — 'In God We Trust'.

"**The priest and the religious are the real makers of history.** The rest of us — we run a business and make some money, and after a little while we're gone, and the money's gone. But these others— **they are building kingdoms of spiritual values, that are going to influence and rule generations years and years away.**"

These are nice expressions. They are so much nicer, because they are the sentiments of a great man, though he is a layman, a movie star. How about you? Is God calling you to be that hero Bing Crosby speaks about? Have you a call to enlist with God for the duration of your life? Have you the courage and the spirit of sacrifice to follow that call?

* * * *

A young man of my acquaintance went to his father one day to ask permission to become a priest. At first the father was not over-sympathetic to the idea. As a matter of fact, he tried to dissuade him from "losing himself in a dungeon". But his son retorted: "If St. Cyril and St. Methodius had not become priests and the Apostles of the Slavonic race, you'd probably still be a pagan." This argument struck home with the result that the young man is now a priest. But his father has changed his ideas. Now, he says: "It's great to have a son do so much good..."

Perhaps, God is calling you to His special service. If so, do not let any human reasons or worldly motives hold you back. If others in the past had refused to answer God's invitation, you might not even have the faith.

SIZE UP YOURSELF

"Have I the stuff it takes to make a man?"

"Have I a vocation to the religious life? To the priesthood?"

"Has God given me the necessary fitness to consecrate my life entirely to Him?"

These questions you'll never answer satisfactorily by ignoring them.

Are You Called to the Religious Life?

Not every one is cut out for it. Some are. In case you can't make up your mind, there's no need to be absolutely certain. Seek counsel in a wise director (pastor or teacher) who'll help you to judge your vocation by your fitness and good will.

If you are leading a good, moral life; if you are ready to give up the world and everything in it for a more perfect life with God, you should give serious thought to the possibility of a vocation.

What Is the Religious Life?

"It is a form of life approved by the Church in which Christians, united in a religious society, fix themselves in order to tend to perfection by means of the three vows of poverty, chastity and obedience", (Can. 488).

By the vow of poverty, you give up riches and the things money can buy; by chastity, the pleasures and consolations of family life; by obedience, the thrill of doing what you please and of being your own boss.

Are You Called to the Priesthood?

This calling is not a mysterious, vague, sort of whisper-in-the-ear business. It's not a question of whether you're "good enough" to be a priest. No man has to be born with a prayer on his lips and a halo spinning around his curly locks in order to become a priest.

For a vocation to the priesthood here are some fundamental requirements for you to consider:

1 — In the first place, you should have a sincere desire to be a priest. You should look to the priesthood solely from the motive of consecrating yourself to the service of God and the salvation of souls.

2 — You should have, or at least be striving earnestly to acquire solid piety, perfect purity of life and sufficient knowledge.

3 — Lastly, your fitness will be determined, not so much by an inner feeling or devout attraction, **which sometimes may be absent or hardly perceptible**, but by a right intention, together with a combination of physical, intellectual and moral qualities which make you suitable as a candidate.

Hold fast to your ideal that there's no dignity on earth comparable to the priest's. Those whom God singles out for this honor are highly favored. Hence, an inclination toward the priesthood should be given most careful and thoughtful consideration. If the attraction persists, talk the matter over with a priest. In this do not wait too long on the pretext of testing your vocation. No priest is going to "rope you in." Furthermore, it's a dangerous presumption to do nothing about it either, or to sit tight and wait for something to happen. It won't. No angel is going to give you a special announcement. "Seek and ye shall find," says Our Lord.

You should also know that in the priesthood there are many wonderful joys, joys which you will not experience in any other state of life. There's your constant companionship with Our Lord in the Blessed Sacrament. There's the consoling work of dealing with souls in the administration of the sacraments and in other priestly work.

In every way the priesthood is a marvelous life but not without its many crosses. He who is ordained to be "another Christ" must be ever ready to "put on Christ crucified." So sublime is the priestly vocation that none of you should ever dismiss too hurriedly, as "nothing to it", a decided leaning in that direction. On the other hand, you should pray hard that Our Lord and Our Lady will help you to realize your ambition one day to become a priest of Jesus Christ.

* * * *

THE PRIEST

To be in the midst of the world without
wishing its pleasure;
To be a member of each family yet belonging to none;
To share all sufferings;
to penetrate all secrets;
To heal all wounds; to go from men to God
and offer Him their prayers;
To return from God to men to bring pardon
and hope;
To have a heart of fire for charity, and a
heart of bronze for chastity;
To teach and to pardon, console and to
bless always;
My God, what a life; and it is yours;
O priest of Jesus Christ!

— Lacordaire —

This page is dedicated to the many who enjoy reading jokes. In particular, we wish to dedicate it to someone somewhere in Winnipeg — Ed.

* * * *

"Why don't you settle your case out of court?" asked the judge of the litigants before him.

"That's what we were doing, my lord, when the police came and interfered."

The Origin of the Devotion to the Sacred Heart of Jesus

The devotion to the Sacred Heart of Jesus is one of the distinctive characteristics of the Catholic Church. It is practiced by no other religion.

Many non-Catholics imagine that the devotion to the Sacred Heart is a mere devotion to the physiological organ of our Lord's body. This idea is erroneous and Father Jean Bainvel, professor of the Institute Catholique in Paris, points out that such a devotion would not be approved by the Catholic Church. The devotion to the Sacred Heart of Jesus is a distinct form of prayers to Christ, our Lord, and especially to His love for mankind of which His Heart is the symbol.

The heart is generally used as a symbol of love and affection. Whether it is the true physiological seat of love we leave it to the physiologists to research. Here we consider the current usage and social convention of the symbol.

There is no historical evidence of any special devotion to the Sacred Heart during the first ten centuries. It is only in the XIth and XIIth centuries that we find indications of such a devotion.

It seems probable that this cult first originated in Benedictine and Cistercian monasteries. St. Gertrude had a vision and was permitted to rest her head near the wound of the Saviour's side. Doing this she heard the throbbing of the divine Heart. She then asked St. John the Apostle, who also appeared in the vision, whether he heard these same pulsations of the divine Heart and, if so, why did he not mention it. St. John answered that that was reserved for later centuries when the world had grown cold in love. This vision was an impulse to start a new devotion which spread very rapidly. On August 21, 1670, the feast of the Sacred Heart was celebrated with great solemnity at the Grand Seminary of Rennes in France.

But in time the world really grew cold in love. The moment was ripe for God to revive the love of His people by worshipping the Sacred Heart. But who was to spread the devotion throughout the whole Christendom?

"Christ has chosen the foolish to confound the wise; He has chosen the weak to confound the strong." Just as He chose the simple and humble fishermen to preach His religion, so He chose an obscure nun to become the apostle of this devotion. This nun was Sister Margaret Mary Alacoque of the Order of the Visitation in the convent at Paray-le-Monial in France.

In several apparitions Jesus commissioned Margaret to propagate the worshipping of the Sacred Heart; receive Holy Communion in preparation for the many offences made to the Blessed Sacrament; and summon people to consecrate themselves to His Sacred Heart. This spreading had its difficulties. When the nuns of the Visitation asked Pope Innocent XII to establish a special Office in honor of the Heart of Jesus, the Holy See refused for fear of fresh abuses against Christ and His Church. In 1707, ten years later, Pope Clement XI rejected a similar petition. Twenty years later, during the Pontificate of Benedict XIII, similar requests arose from various parts of the Catholic world. The petition was then offered to the Congregation of Rites and this Congregation expressed itself adversely to the demand.

But in spite of the difficulties the devotion was spreading very rapidly. It proved to be free from all superstition and exaggerations. In 1765 further appeals were made to the Holy See during the pontificate of Clement VII. This time their requests were granted, but only for individual churches. All others wishing to practice this devotion had to obtain special permission from the Holy See.

Soon requests were sent in from all parts of the world and Pope Pius IX, in 1856, extended the feast to the Universal Church. This was almost 200 years following the apparitions to Saint Margaret Mary Alacoque in the convent at Paray-le-Monial.

Today the devotion to the Sacred Heart of Jesus is spread throughout the Catholic Church. There is hardly a parish church in which we would not find a statue, a picture, an emblem of the Sacred Heart of Jesus. Many organizations are founded with the direct aim of propagating love and devotion towards the Precious Heart of Jesus. Above all the Apostleship of Prayer alone counts millions of devout followers and lovers of the Sacred Heart. The patronage of the Sacred Heart is seeked by many.

* * * *

PROMISES OF OUR LORD

1. I will give them all the graces necessary in their state of life.
2. I will establish peace in their homes.
3. I will comfort them in all their afflictions.
4. I will be their secure refuge during life and, above all, in death.
5. I will bestow a large blessing upon all their undertakings.
6. Sinners shall find in My Heart the source and the infinite ocean of mercy.
7. Tepid souls shall grow fervent.

8. Fervent souls shall quickly mount to high perfection.

9. I will bless every place where a picture of My Heart shall be set up and honored.

10. I will give to priests the gift of touching the most hardened hearts.

11. Those who shall promote this devotion shall have their names written in My Heart, never to be blotted out.

12. I promise them in the excessive mercy of My Heart that My all-powerful love will grant to all those who communicate on the first Friday in nine consecutive months, the grace of final penitence; they shall not die in My disgrace nor without receiving their Sacraments; My divine Heart shall be their safe refuge in the last moment.

(These twelve promises were made by Jesus to all worshippers of His Sacred Heart).

TORONTO HELPS MISSIONARY SISTERS

New Bishop Stresses Necessity of Religious Vocations

Approximately three years ago the Ukrainian Catholics, and particularly those of Eastern Canada, gladly received word of the formation of a new religious order — the Missionary Sisters of Christian Charity. Grimsby, in Canada's heartland, became the centre; and before long, young women of sterling characters realized the limitless opportunity for spiritual as well as corporal works of mercy and left behind their worldly aspirations in order to devote themselves to God and their people.

This Order, as are most religious orders, was dependent upon the generosity of Canadian Ukrainians for financial assistance in order to carry out their work. The Missionary Sisters already had their convent, but not much else besides. This, then, was the reason why the good Ukrainian Catholics of Toronto arranged a "shower" which took place in St. Josaphat's parish hall on the 4th of April.

In his welcoming address, His Excellency Bishop-Elect Roborecky outlined the necessity of such an Order, and expressed hope that many Catholic girls would be willing to devote themselves to a religious life. Mrs. Daciuk, president of the Women's Organization of Holy Eucharist, and Mrs. Milko, president of the Women's Organization of St. Josaphat, extended their sincere good wishes to the Sisters, and presented a sum of money on behalf of their respective organizations. Miss Sophie Jopko also extended good wishes and a gift of money on behalf of the U. C. Y. of Holy Eucharist.

Others who spoke on that occasion were Mrs. Kraus, president of the Women's League, and Miss Foster, president of Loretto's graduating class of 1942. Miss Foster remarked that the class of '42 was particularly proud of the fact that one of their numbers had chosen the religious life with the Missionary Sisters of Christian Charity.

Mr. Ostapowich, a pioneer member of St. Josaphat's, hoped that their labours would produce great and wonderful results for the honor and glory of God, as surely it would. Vast opportunities for works of mercy lay in Europe, where our people existed amidst dispair and misery; and that the Missionary Sisters would be in a position to extend their services to these people was the hope expressed by one of our recently-arrived D. Ps.

Mrs. Dzurman spoke with feeling and great pride of the Missionary Sisters, to whose Order her daughter had dedicated her life. She was the third of this singularly blessed family to enter a religious order. Two brothers, Rev. B. Dzurman, and Brother Maurice of the Redemptorists, preceded her.

Called upon to speak, Sister Lillian voiced her appreciation on behalf of the Sisters present, for the good-will shown by those attending, and the aid extended. Simply but sincerely she outlined her life in the convent; and a thoroughly satisfactory one it appeared to be. She asked for prayers for the Order, that it might grow and be of the greatest benefit for our people.

With the formation of this Order, the Ukrainian Catholics have advanced another step towards a richer spiritual life, because only when our religious orders have increased will our people, so scattered throughout this vast country, have access to the priceless benefits which only a strongly organized and flourishing Church offers.

B. P.

There was a new assistant at the florist's and he was taking his first order. ". . . . . and," said the voice on the phone, "I want the ribbon extra wide with 'Rest in Peace' on both sides — and if there's room, 'We Shall Meet in Heaven'." Sure enough the order came through the next day. The ribbon was extra wide and printed on it was: "Rest in Peace on Both Sides and, if There's Room, We Shall Meet in Heaven."

* * * *

"I shall now illustrate what I have in mind," said the professor as he erased the blackboard.

FATHER HILARION

talks on

Your Most Precious Treasure

Pluck ye the roses while ye may —
The fairest bloom will soon decay;
Enjoy life while its flame burns bright —
Ere dull age dim its flickering light.

Friends! With my whole heart I agree with these lines the poet addresses to the young; but I agree with them only so long as the rose which is plucked is not the tender, celestial flower of purity and innocense. It always has been, and it still is, a great joy to me to give pleasure to young people. My heart truly rejoices whenever I see young people merry. It is very important that you should remember this, my friends, while you read this article and also the following one. As I am now about seriously to warn you against the enemy of innocence which is found in places of amusement, you must not take my words in a wrong sense, nor imagine that I shall say anything not absolutely necessary, or paint the picture in darker hues than the reality warrants. I certainly do not grudge you any amusements which can be indulged in with impunity. We will speak in the first place of the enemy in the dance hall — the ballroom.

That the enemy of innocence is frequently met with in the dancehall, and that dancing is, for the most part, fraught with no little danger to chastity, are established facts which no sensible man will think of denying. I do not mean to say that dancing is in itself, and under all circumstances, a dangerous thing. On the contrary, in and by itself it is a perfectly harmless amusement; that is to say, moving about in time to the music is no more to be objected to than any other kind of gymnastic exercise. Indeed, in many excellent Catholic schools the pupils are occasionally allowed to amuse themselves by dancing. In this case no danger to innocence can possibly exist; any more than when brothers and sisters, or other near relatives, dance together. For these family gatherings the only evil is that they tend to awaken and foster a taste for what so often proves to be a dangerous amusement.

Thus we see that dancing is not, in itself, a danger to chastity; it is rendered perilous only by the circumstances attending it. A great deal depends on the person with whom one dances. If the dancers are of opposite sexes, and not very closely related to one another, if they are quite young, and therefore more likely to have their passions kindled in the intoxication of the dance, then the amusement may assume a dangerous character.

Dancing under the circumstances is eminently calculated to arouse impure thoughts and desires, and to kindle the fire of passion; the lateness of the hour, the exciting music, the partaking of alcoholic drinks of which I have spoken in the last issue, close physical contact in the giddy mazes of the dance, words, looks, etc. Is it not then the enemy of innocence becomes very dangerous in the dance hall?

Thoughtless young persons may step forward and say: "Priests see these things in too dark a light; they can know nothing about dancing from personal experience, and are therefore unable to pronounce judgment in the matter." I thank God I know nothing from personal experience; but from what others have told me, as well as from my own common sense, I am able to form an impartial opinion as to the danger to morals occasioned by dancing. A verdict is pronounced by an old officer, a man of the world. He says:

"Both religion and common sense compel me to acknowledge that dancing is a dangerous amusement. I know that some persons can indulge in it without harm; but sometimes even the coldest temperaments are heated by it. It is usually only young persons who dance, and I refer more especially to them. They have at all times difficulty in resisting temptation; how much more then amid scenes where the universal merriment, the sound of music, the movement of the dance, are so eminently calculated to excite their passions."

Could we question all the unfortunate boys and girls who have lost their virtue as to the proximate cause of their fall, how startled we should be to hear so many, if not most of them, reply: "It was the enemy of my innocence in the dance hall which

brought about my ruin!" A certain poet was quite right when he addressed the following verses to a young girl on her way to the dance:

I question myself with sadness of heart,
When dressed for the ball I see thee depart,
When I see thee again can I be sure
Thou art still innocent, simple, and pure?

Then what are you to do? Altogether to give up the pleasure of dancing? No, this would be perhaps too much required of you. At any rate, take to heart the following advice: 1) Be watchful over yourself, and see that your pleasure in dancing does not grow into a passion; and see if now and then you cannot refrain from dancing, when it would be quite allowable for you to do so. 2) Never frequent carnivals, fairs, picnic dances, or public dancing halls, where Heaven only knows what sorts of people congregate. 3) The best dance is at private parties where your father or mother is present, or where at least you are accompanied by some relative or trusted friend, who will go with you and see you home.

Faithfully observe the points, in order that the danger of frequenting dances may at least be minimized as much as possible. For the sake both of your innocence and of your eternal happiness, I earnestly entreat you to do this. Please watch yourself particularly now when the summer vacation is near and we go slightly slack in our religious life. God bless and love you! We shall meet again after the summer holidays. May they be happy for all of you!

U. C. Y. CARNIVAL NOTES

The U. C. Y. Carnival in aid of St. Josaphat's and St. Basil's Institutes, is going on with a bang. Never before has there been such a Carnival. Thirty contestants from thirty U. C. Y. Locals are enthusiastically going about the business of winning the coveted Queen's crown. It is the duty of every Local to support their own contesting member to the utmost.

Successful reports are pouring in from every direction. This means your Local is doing fine too. There can only be one queen, but each and every one can become a winner if the Carnival is successful — and it's going to be!

Remember — support your own candidate to the utmost.

Make sure your Local wins an outstanding place in the final results.

* * * *

CONTESTANTS FOR QUEEN IN ALL ALBERTA U. C. Y. CARNIVAL JULY 31st, 1948

1. Balash, Marian — South Edmonton
2. Pelech, Sophie — South Edmonton
3. Philips, Adeline — Edmonton
4. Markowich, Shophie — (Highlands) Edmonton
5. Sowiak, Alvena — Calmar
6. Zacharko, Lena — Bruderheim
7. Onushko, Adeline — Skaro
8. Harasymiw, Marie — Delph-Leeshore
9. Hannas, Dorothy — Lamont
10. Tomashewski, Joan — Chipman
11. Ewaskiw, Susianna — Mundare
12. Cymbaluk, Olga — New Kiew
13. Onysyk, Stephanie — Derwent
14. Youzwyshyn, Elizabeth — Myrnam
15. Ogrodnick, Alice — Borschiw
16. Hannas, Sophonia — Holden
17. Rubis, Lucy — Hay Lakes
18. Ciz, Olga — Daysland
19. Hannas, Sophie — Thorsby
20. Kuzyk, Kay — Fedora-Waugh
21. Tkaczyk, Helen — Radway
22. Spodaryk, Rose — Spedden
23. Worobetz, Doreen — Cherhill
24. Makarowsky, Annie — Plain Lake
25. Strilchuk, Willma — Round Hill
26. Mochulski, Nettie — Vilna
27. Kachur, Lena — Star-Peno.
28. Bolinsky, Mary — Calgary
29. Hlus, Genia — Innisfree
30. Nahaiowsky, Eva — Thorhild.

* * * *

U. C. Y. CARNIVAL PRIZES, DONATED BY U. C. Y. LOCALS

Because there was not enough space on the tickets to give the names of the donors, we wish to do that here.

Here are the prizes and their donors:

$50.00 Dominion of Canada — donated by U. C. Y. Provincial Executive.

$45.00 Radio — U. C. Y. Calmar.
$25.00 cash — U. C. Y. South Edmonton.
$25.00 cash — Mr. Wm. Kurylo, Derwent.
$10.00 cash — U. C. Y. Vilna.
$10.00 cash — U. C. Y. Daysland.
$10.00 cash — U. C. Y. Myrnam.
$5.00 cash — U. C. Y. Holden.
$5.00 cash — U. C. Y. Spedden.
$5.00 cash — U. C. Y. Hay Lakes.
$5.00 cash — U. C. Y. Round Hill.
$5.00 cash — U. C. Y. Lamont.
$5.00 cash — U. C. Y. Edmonton.

One cushion, berry set, 3-piece dresser set — U. C. Y. Borschiw.

Men's dresser set — U. C. Y. Thorsby.

Vanity set — U. C. Y. Chipman.

MEMBERS OF CATHOLIC SCHOOLS PARLIAMENT
(Winnipeg)

Alex Derewianka and Mary Oliarnek
Pupils of St. Nicholas School (Winnipeg) who were elected to the 12th Catholic Schools Parliament to be held at St. Paul's College, Winnipeg. This parliament is being sponsored by the Knights of Columbus. Alex is the Minister of Public Health and Mary is a private member of the Opposition.

ЧЛЕНИ У. К. Ю. В СТАР - ПЕНО

Від ліва: о. І. Адамс, ЧСВВ., Василь Качур, Ганя Качур, Василь Летавський, Вероніка Захода, Іван Захода, Олена Зазуля, Володимир Зазуля, Михаліна Качур, Алберт Ошуст, Марія Качур, Рузя Павловська, Никола Захода і Теодор Мальований.

До Відділів У. К. Ю. в Саскачевані

Провінціональний Заряд У. К. Ю. подає до відома Українській Католицькій Молоді, що праця в справі Карнавалу вже започаткувалася. Перші такі відомости маємо від нашого гарно-працюючого відділу в Саскатуні. Цей відділ складається з парохії Саскатуну під проводом Всеч. о. Пелеха, і парохії Бруно і Ростерн під проводом Всеч. о. Криворучки, ректора Українського Католицького Виховного Інституту в Саскатуні. В контесті популярности беруть участь слідуючі особи —

Мирославка Кмець — Саскатун
Марія Петрик — Саскатун
Анна Томс — Бруно
Славка Блоха — Ростерн

Білєти вже надруковані, розповсюднені й компетиція в повнім руху. Висліди змагань цего відділу будуть проголошені підчас величавої забави, яка відбудеться в суботу, 25-го липня.

Звертаємося з проханням до всіх відділів поробити відповідні заходи до цего Карнавалу. Порозумійтеся з своїм отцем-парохом, вложіть границі свого відділу, виберіть контестанток, надрукуйте білєти й одночасно повідомить нас під низше поданою адресою. Ми Вашу працю помістимо у католицькій пресі так, щоб наша молодь була вповні поінформована. Якщо потребуєте дальшої помочі або які пояснення, зверніться з просьбою до своїх отців або напишіть до нас.

Зокрема також повідомляємо Вас, що в слідуючих числах будемо поміщувати звіти дотеперішної річної праці наших відділів. Тому то просимо відділів У.К.Ю. які ще цих звітів не надіслали, зробити це при найблищій нагоді.

The Secretary U. C. Y. O.
919 Ave. K. South,
Sakatoon, Sask.

С. Кобринський — голова
Тереса Лотоцкі — секр-ка.

Я МОЛОДИЙ!

Моє личко вітрець цілував — тож смагляве,
Він теж кучері мої чесав так ласкаво,
Красу ж сонічко їм надало золотаву.

Сміх мій дзвінкий, переливний,
Зір мій бистрий, соколиний,
Я молодий!

Тіло своє гартую в трудах — тож і дуже,
Не пошкодить йому ні мороз, ані стужа.
В моїй крові відвага кружля — страх байдужий.

В мене руки пружні, сильні,
В мене ноги кріпкі, звинні.
Я молодий!

В моїм серці палає любов — тож гаряче,
Там і сльози сестер, братня кров. . . як боляче!
О! З-за ґрат тюремних хтось кайданами брязчить!

Та недаром в мене сила,
Щоб кайдани роскрушила.
Я молодий!

Хочу бачить Тебе, Україно, вільною!
Зо сміхом молодечим, дзвінким йду до бою,
У руці своїй дужій, кріпкій маю зброю.

А кучері вітер чеше,
Зір мій бистрий іскри креше.
Я молодий!

— Христя Р.

Ukrainian Catholic Council Presents $1,050.00 in 15 Scholarships

TO UKRAINIAN CATHOLIC STUDENTS
GENERAL INFORMATION

The Ukrainian Catholic Council of Canada is deeply concerned with the welfare of Ukrainian Catholic youth, and is especially anxious to assist them with their educational endeavours. In order to encourage them to strive to improve their educational standards and in order to provide them with some measure of financial assistance, the Ukrainian Catholic Council of Canada announces this list of scholarships. The scholarships were made possible through the generosity of Ukrainian Catholic organizations, and philanthropic and progressive-minded Ukrainian Catholic laymen and friends.

The Knights of Columbus, Winnipeg Council 1107, gave a contribution and assisted the Ukrainian Catholic Council with this very worthy project.

It is the earnest hope of the Ukrainian Catholic Council of Canada that this scholarship project will grow; and, that through widespread support of Ukrainian Catholic organizations and individuals, these first scholarships will increase in amount so that they will give worthwhile financial assistance to the scholarship winners. It is our desire that more donors volunteer so that the list of scholarships may in time be increased to cover all fields of graduate study. It is our wish that the scholarships act as an incentive to Ukrainian Catholic students in their pursuit of societally-worthwhile educational endeavours.

1. Scholarships are open to Ukrainian Catholic students.
2. Awards will be made by the Scholarship Committee of the Ukrainian Catholic Council, a committee of the Educational Department of the Council under the chairmanship of the head of this department.
3. Students who wish to be considered for these scholarships must make application on forms which may be obtained from the Ukrainian Catholic Council of Canada, 49 Kennedy St., Winnipeg. (Each parish priest will have these application blanks on hand).
4. Scholarships awarded will be payable by the Council on receipt of official registration for the new scholastic year, 1948-1949. (Certified by bursar or comptroller of college or university).
5. Decision of Scholarship Committee will be final and binding.
6. If applications for any scholarship do not comply with the desired standards, as set up by the Scholarship Committee, the particular Scholarship may not be awarded for that year.

LIST OF SCHOLARSHIPS

$50.00 donated by Michalchuk Family (Michalchuk Memorial Scholarship) given to St. Joseph's College Sacred Heart Academy (Grade XII student).

$25.00 donated by Ukrainian Catholic Women's League (Canora), (Sacred Heart Academy Scholarship); given to Sacred Heart Academy (Girl Student).

$25.00 donated by Dr. Boulanger, Edmonton, (Boulanger Scholarship), given to St. Joseph's College (Boy Student — Grade 10 or 11).

$100.00 donated by Mark Smerchanski (Smerchanski Scholarship), given to Engineering-Science (2nd and 3rd year).

$100.00 donated by Dr. L. W. Reznowski (Reznowski Scholarship); given to Faculty of Arts (1st or 2nd year).

$100.00 donated by Dominion Executive U. C. W. L. (Scholarship), given to any Faculty (Girl Student — 2nd or 3rd year).

$100.00 donated by St. Nicholas Mutual Benefit (Scholarship), given to Actuarial Science Commerce.

$100.00 donated by Ukrainian Catholic Council (Scholarship), given to Student in any Faculty in Post Graduate Field.

$50.00 donated by Missionary Society of St. Josaphat (Scholarship), given to boy or girl on completion of Grade 12 and entering Normal School.

$50.00 donated by Brotherhood of Ukrainian Catholics (Dominion), (Scholarship), given to Faculty of Agriculture (entering 2nd or 3rd year).

$50.00 donated by Ukrainian Catholic Youth (Dominion), (Scholarship), given to Sacred Heart Academy (Grade 11 Student).

$100.00 donated by Prov. Executive U.C.W.L., (Man), given to outstanding students — members of Ghamma Rho Khappa (Manitoba). ($50.00 — Girl), ($50.00 — Boy).

$100.00 donated by U.C.W.L., Edmonton: Ladies' "Good Will" Society, Edmonton; Ukrainian Catholic Parish, St. Josaphat, Edmonton; Ukr. Catholic National Home, Edmonton; given to Medical Student, University of Alberta.

For details and application forms write to:

UKRAINIAN CATHOLIC COUNCIL,
49 Kennedy Street, Winnipeg, Man.

SOCIAL WHIRL

ALBERTA

ЕДМОНТОН, Алберта.

Вже довший час, як було згадано про наш відділ. З важних причин і ріжних перешкод ми не могли скорше прийти до слова про нашу працю.

Наші збори відбуваються що другої середи. Цего року створено другий відділ У. К. Ю. на Савт Сайд. Хлопці і дівчата, що були в Едмонтоні на студіях і котрі перебували в Інститутах, могли без труду й страти багато часу, прибути на збори до нового відділу. Збори відбувалися в Інституті св. Василія.

Українська Католицька молодь в Едмонтоні звяла численну участь в місії котра відбулася в третім тижні березня. Науки голосили Впр. о. Трух. На закінчення в неділю 7-го березня, вся молодь приступила до св. Тайн. По Богослуженні відбулося спільне снідання для участників реколєкцій. Впр. о. Провідник промовляли знова до молоді й побажали всім доброго християнського життя на будуче.

І тепер наш відділ У.К.Ю. працює ревно. На заклик нашого провідника Впр. С. Курила, створено хор У. К. Ю. Вся молодь взяла на себе великий обовязок, бо мимо різних своїх занять надобовязково приходять два, або три рази кожного тижня на проби співу. Ми вдячні Отцеві, що не жалують труду і так щиро працюють з У.КЮ. в Едмонтоні. Спів відбувається в салі під церквою. Наш хор У. К. Ю. виступав на радіо дня 25-го травня.

Дня 9 травня на "День Матері" У.К.Ю. приготовили чайне приняття для своїх мамів. Дівчата особливо причинились до успіху, бо приготовили все чудово і гарно обслугували гостей.

Ввечері молодь під проводом Впр. о. Курила виступала на сцені в Народнім Домі і відспівала ряд пісень в честь матерей. Віктор Байрак дав промову від У. К. Ю.

Наш відділ зробив великий поступ і на далі будемо працювати ще з більшою охотою. Просимо читачів, щоби писали до "Юнацтва" про свій відділ, бо ми хочемо знати, що Ви робите.

Й. Б. А. К.

ТОРСБІ, Алберта

Відділ У.К.Ю. в Торсбі зорґанізував Пр. о. Г. Хмиляр, ЧСВВ., дня 14-го грудня 1947 року в домі п-ва Юрія Ханаса.

В заряді є слідуючі члени:
Софія Ханас — голова
Юрій Кузьо — місто-голова
Степан Климочко — секретар
Йосиф Радавиць — скарбник
Михаїл Піхопський — пятий член
Василь Кузьо й Володимир Радавиць — контрольори.
Василь Кузьо — прес. референт.

Збори відбуваються кожний раз, коли є відправа в нашій церкві на Торсбі.

Члени У.К.Ю. ходили колядувати й справили до церкви свічники за $40.00.

Наш відділ відвідав Провідник У. К. Ю. в Алберті, Впр. о. С. Курило, ЧСВВ.

Дня 1-го березня мали забаву, з якої прийшло $18.00.

З нашого відділу Софія Ханас є кандидаткою все-албертійського Карнавалу У.К. Ю., що відбудеться 31-го липня, 1948, в Едмонтоні. Ми дали одну надгороду на Карнавал і працюємо, щоб свою канди-

датку зробити королевою. Хочемо свій відділ піднести до королівської гідности, бо голова відділу є кандидаткою.

Василь Кузьо,
прес. референт.

* * * *

ЛЕМОНТ, Алберта

Вже від довшого часу укр. кат. молодь у Лемонті очікувала того дня, коли то для неї відбудуться реколєкції. Реколєкції! Це слово завжди було на думці і на устах, бо ж вони і не знали що це буде. Прийшов час. Вечером 16-го квітня перед годиною 7:30 вся молодь з кожної лемонтської вулиці спішила до церкви св. Івана Хрестителя, на першу реколєкційну науку. В суботу рано була тиха Служба Божа для молоді і друга наука. Вечером знова третя наука і сповідь. В неділю рано молодь співала Службу Божу і приступила до св. Тайн, а по відправі була остання реколєкційна наука.

Реколєкції відбулися під проводом о. Пароха І. Адамса, ЧСВВ. Відтак було спільне снідання у Кресана галі. Вся молодь була дуже весела і вдоволена, бо реколєкції вдалися їм. По добрім сніданні, що ним занялися членкині УКЮ: Вероніка Окурена й Маруся Гарасимів і наші добрі пані з жіночого товариства: пані Ґреґорещук, Левак і Сосняк, були бесіди. Насамперед промовив о. Парох та оповів дещо про п. Івана Гладуна, що тепер подорожує і виступає з протикомуністичними бесідами. Другу промову мала панна Корнилія Сосняк на тему "Реколєкції", та від всіх подякувала о. Парохові за науки та за всю працю, яку він положив для молоді в Лемонті. Третю промову мав Едвард Ґреґорещук на тему "Комунізм". Відтак ще промовляв голова У.К.Ю., Андрій Войтас, дякуючи всім за участь і співпрацю.

Всі молоді бесідники дуже добре вивязалися. Треба знати, що майже вся молодь, що перебуває в Лемонті, ходить до вищих шкіл.

В неділю вечером УКЮ відограло величавий концерт. Складався він з хорових три-голосових пісень, терцетів, дуетів, соль, деклямацій, двох орхестр, діяльоґів і різних українських танків. Були поважні і комічні точки. Втупне слово виголосив голова У.К.Ю., А. Войтас. В часі концерту промовляли о. Парох і п. Хомляк. По концерті була ще перекуска.

З цим концертом молодь з Лемонту думає відвідати кілька сусідних парохій і відділів У.К.Ю.

Член У.К.Ю. в Лемонті.

* * * *

ПЛЕЙН ЛЕЙК, Алберта

Може кому видається, що ми в Плейн Лейк перестали вже працювати, а ми тільки щойно на добре розгонимося. Після рішення нашого Пров. Заряду та за старанням нашого о. пароха М. Дацюка, ми всі відбули 5-дневні реколєкції перед великодними святами. Провідником реколєкцій був Преп. о. П. Пащак, ЧСВВ. На закінчення реколєкцій ми всі приступили до св. сповіди, а на слідуючий день до спільного св. Причастя підчас співаної Служби Божої, яку ми самі перший раз співали хором під проводом нашого голови й диріґента, Николи Костенюка. По Службі Божій ми мали ще спільне снідання, де наш голова виявив від усіх нас вдячність о. Провідникові за реколєкції. Потім наш о. Парох як також і о. Провідник висказували свої завваги та побажання всім нам.

Підчас великодних свят ми мали богослуження через два дні, й оба рази ми знову співали Службу Божу нашим юнацьким хором.

В тиждень опісля припадало велике наше родинне свято: "День Матері". На цей день ми замовили Службу Божу за наших мамів, а зараз потім ми приготовили перекуску для наших мамів та всіх людей і підчас неї ми відограли малий концерт у їх честь. На концерті були хорові виступи, орхестра, деклямації й дуети. На закінчення промовляв також наш о. парох.

На 23-го мая ми дістали запрошення до сусідньої парохі, щоб там відспівати їм хором Службу Божу. Також ми тепер усіма силами стараємося підпомогти нашим контестанткам карнавалів на веґревільську церкву й на едмонтонські інститути з розпродажі якнайбільше тикетів.

Так представляється наша праця за минулий місяць підчас тих болот та позаливаних доріг. Але для енерґійної молоді в нашім Плейн Лейку навіть такі перепони не є стримом до живої праці.

Член У. К. Ю.

MANITOBA

UKRAINIAN CATHOLIC YOUTH BOWLING LEAGUE SCHEDULED FOR GREATER WINNIPEG

The Ukrainian Catholic Youth Provincial Executive is intending to secure a position in the Greater Winnipeg Five Pin Bowling League this coming fall. Participation of all U. C. Y. Clubs in Winnipeg has already been secured. As yet details of the committee in charge are not known but preliminary steps in forming a League comprising of Ukrainian Catholic Youth members are well under way. Entries have already been received by the Executive from Blessed Virgin Mary Club, Ukrainian Catholic Youth of Fort Rouge, St. Nicholas Youth League, St. Andrew's Youth Club, Elmwood Branch of the Ukrainian Catholic Youth.

It is intended to make the newly constructed Cooper Bowling Alleys on Main Street the headquarters for the League.

M. B.

SASKATCHEWAN

ВІД ПРОВ. ЗАРЯДУ УКЮ В САСКАЧЕВАНІ

Дорога Українська Католицька Молоде! Вже приближається той час коли з наступом літнього сезону наша молодь буде переважно перенята студіями і приготовленням себе до наступаючих іспитів. Тому можна сподіватися до якоїсь міри, припинення праці УКЮ. Провінціональний Заряд УКЮ уважає що булоб в інтересі нашому юнацтву бути дещо більше поінформованому про працю відділів У.К.Ю. в Саскачевані. Хотяй число відділів покищо ще обмежене, то поступ який вони зробили напевно потішаючий. Хочемо начеркнути що низше подані звіти не представляють всієї праці наших відділів тому, що нам докладних звітів праці від всіх відділів не було подано. Просимо зарядів, в інтересі юнацтва взагалі, старатися в будучности подавати нам Вашу працю так точно й докладно як тільки можливо, бо тільки за посередництвом Вашої кореспонденції і річних звітів можливо нам докладніше Вашу працю описати і оцінити.

АЛЬВЕНА —

В Альвені наше юнацтво відбуло свої річні збори 21-го вересня. Слідуючі ввійшли в заряд на 1947-48 рік:

Почесний Голова — Отець парох
Голова — Стефан Кобринський
Місто-голова — Стефка Ящишин
Секретарка — Зоня Ящишин
Касієр — Евген Яблонський
Пятий член — Геня Байда.

Звіт праці цего відділу подаємо в такім змісті в якім й отримали. На широких степах Західньої Канади є багато гарних місточок де яскравим світлом сіяє українське життя. Альвена є одним з таких місточок, де певним кроком йде вперед, де розбудовується українська культура.

Так скоро як лиш молодіж зійшлася знова домів по довгих літних вакаціях, взялась до праці. Вже вересня 21-го, 1947 зійшлися тут до мійської салі щоби на слідуючий рік, вибрати заряд, уложити плян праці, і працювати як инші відділи УКЮ. Членів вписалося 26, і ухвалили щоби збори відбувати що дві неділі.

Збори відбуваються з ріжноманітною програмою. По дискусіях над звичайними справами що торкаються праці відділу, члени студіюють статут, читають цікаві українські книжки, або співають українські пісні. Також час від часу наш почесний голова о. Головка, дають виклад на такі цікаві теми як "Мармони", та "Справа Календаря". Опісля закінчуємо збори забавою та іграшками.

Підчас Різдвянних свят хлопці ходили колядувати і призначили всі проші, у сумі пятьдесять-пять долярів на розбудову Колеґії св. Йосифа у Йорктоні. Дівчата заколядували сорок чотири доляри на будову парохіяльної салі у сім місточку. Много з членів нашого відділу беруть участь у представленнях котрими займається парохіяльний заряд. Також наш відділ відбув кілька забав. Ми вислали на прес фонд Юнацтва десять долярів, десять до Централії Українців у Вінніпеґу.

Торічного року, підчас Великого посту, молодіж відбула спільну сповідь і були надгороджені спільним сніданням. Цего року, квітня 10-го ми святкували річницю тої події. Знова члени зійшлися раненько до церкви де сповідало двох священиків, о. Головка і о. Добрянський. По святім Причастію ми всі зійшлися до дому пана Недзельського де жіноцтво парохії прилагодило смачне снідання. Тут належиться щира подяка всім тим що причинилися до цего снідання.

Підчас снідання та веселої гутірки промовили до нас о. Добрянський. Тут на місце згадати що кілька днів перед тим о. Добрянський приїхали з скитальщини — і вже їх молодіж полюбила. Дякуємо Всевишньому що був так добрий і прислав нам так ревного працівника. о. Добрянський помагають о. Головкові, котрі мають велику парохію до обслуги. о. Добрянський переповіли нам декілька подій з старого краю, як також висказали свою радість що мають нагоду працювати між нами. Вони закликали нас до ревної та щирої праці, бо ми мусимо продовжати ту працю що большевизм знищив на рідних землях. Всі члени уважно слухали і з піднесеним духом собі прирікали що будуть працювати що лише буде в їх силі. По сніданню брали знимки, ще пожартували і розійшлись домів.

Щоби свої приречення сповнити, члени взялись до спродажі книжок на пресовий Карнавал, як також зобовязались перевести Каранавал у парохії, з чого дохід призначений на будову Інституту у Саскатуні. Слідуючі дівчата згодилися бути контестантками:

Лелія Недзельська — Альвена місто
Марія Залещук — Альвена на фармах
Франя Возняк — Ланівці
Ольга Ковбель— Сматс (Прийма)
Ірина Михасів — Вонда.

Коронування і тягнення тикетів відбудеться 25-го липня.

С. Кобринський — голова.

АЙТУНА (Чорчил)

З Чорчил повідомляють нас, що вписалося до сего часу 16 членів. Звіту про їхню працю ще не одержали, але маємо інформації з побічних жерел що там гарно працюють і мають дві здібні учительки в сусідстві до помочі. Заряд складається з слідуючих осіб:

Голова — Стась Смицнюк
Місто-голова — Петруня Роранко

Секретарка — Оля Роранко
Скарбник — Олекса Харандюк
Пятий член — Василь Харандюк.

БРУНО —

З Бруна довідуємося що річні збори відбулися в грудні, й вписалося 16 членів. До помочі в праці мають молодого, живого духом учителя Василя Комарніцкого, бувшого питомця Українського Католицького Виховного Інституту в Саскатуні. На 12-го лютого в них відбувся Карнавал й все пописалося гарними успіхами. Між іншими точками мали кілька розривкових вечорків в картах. Слідуючі особи входять в їх заряд:

Духовний провідник—о. П. Криворучка
Голова — Дмитро Бунько
Місто-голова — Михайло Фий
Секретарка — Анна Жмуд
Скарбник — Степан Черкавський
Пятий член — Роман Енджейовскі
Контрольна комісія — Єлена Фий, Михаліна Жмуд, Павліна Стадник.

ВЕСТ БЕНД (Модел Фарм)

Наша молодь на Модел Фарм відбула свої річні збори на початку організаційного року, минулої осени. 46 членів вписалося. Заряд складається з слідуючих осіб:

Духовний провідник — о. Г. Шавель
Голова — Константин Хруник
Місто-голова — Іван Д. Середа
Секретарка — Агафія Хруник

MISS ELSIE KOTYK

Member of Fort William Branch U. C. Y., with trophy she won at the Manitoba Annual Youth Rally.

Панна Олександра Підгірна з Калмар, Алберта

Олександра є одна з найкращих членкинь У. К. Ю. Вона також щиро підпомагає наше "Юнацтво". Вже на протязі двох років перша присилає на журнал різдвяну жертву. В 1947 році прислала жертву в сумі $3.00, в 1948 році — $5.00. Поміщуючи її знимку Видавництво складає її при цій нагоді щирі побажання добрих успіхів.

Скарбник — Василь Новак
Пятий член — Юрій Климашко
Контрольна комісія — Андрій Войтас і Емілія Хруник.

До сего часу праця їх була ось така:

1. Відбувалися "Гвист Драйвс" що дві неділі.
2. На 21-го грудня відіграли концерт св. Николая. Програма складалася з десятьох точок. По концерті св. Николай роздавав всім членам дарунки, відтак дівчата приготовили перекуску, а по перекусці всі колядували.
3. Підчас Різдвяних свят члени У.К.Ю. ходили колядувати і заколядували гарну суму грошей на докінчення парохіяльного дому.
4. 19-го січня молодіж відограла концерт. Програма концерту складалася з 16 точок.
5. В січні й лютім справили кілька танців, а 17-го лютого мали "Новелті Денс".

Тут мусимо дати належне признання вашій секретарці Агафії за її здібність і точність в кореспонденції, як також за її кооперацію з нами. Також зауважили зі змісту ваших програм, що ваші члени бра-

ли повну й активну участь у праці при орґанізації. Слава й честь вам і вашим родичам.

ВРОКСТОН —

З Врокстон повідомляють нас, що річні збори відбулися 14-го грудня і вписалося 20 членів.

Заряд складається з слідуючих осіб:
Голова — Стефан Дирбовка
Місто-голова — Роман Брицький
Секретарка — Йоанна Брицька
Скарбничка — Вівіяна Дирбовка
Пятий член — Антін Малайний
Контрольна комісія — Володимир Луцький й Антін Малайний.

Праця цего відділу була поміщенна в 7-ім числі "Будучности Нації". Гордимося тим, що у вас істнує відділ УКЮ, і желаємо вам найкращих успіхів у будові вашої церкви — чесне діло.

ҐУДІВ —

В Ґудів річні збори відбулися милулої осени, і в той час вписалося 26 членів. Заряд складається з слідуючих осіб:
Духовний провідник — о. Гаврилюк
Голова — Оленка Бурак
Місто-голова — Володимир Денесюк
Секретарка — Ольга Денесюк
Скарбничка — Марія Семенюк
Пятий член — Елисавета Ісаїв
Контрольна комісія — Фльорентія Чернецька й Елла Ковальчук.

Про працю відділу в Ґудів вже багато дечого писалося в "Будучности Нації". Щире признання належиться нашим заслуженим діячам, п-ві О. Свистунові, принципалові Ґудів школи, як також п-ві О. Яцишинові, учителеві Стрий школи, за їх здібний провід і що посвятили чимало свого часу щоб нашу молодіж так гарно розвинути.

ДНІПРО —

Цей новий відділ повстав 2-го листопада. Вписалося 22 членів. Праця відділу була поміщена в 7-ім числі "Будучности Нації". Нам це були радісні вісти. Бажаємо вам найкращих успіхів а вашій праці.

Заряд цего відділу складається з слідуючих осіб:
Голова — Анастазія Мартинюк
Місто-голова — Симеон Гуменюк
Секретарка — Евгенія Гуменюк
Скарбник — Іван Лукаш
Пятий член — Франко Малінський
Контрольна комісія — Мартин Пухайло і Мирослав Губенюк.

ЙОРКТОН —

Цей відділ перепровадив свої річні збори 6-го листопада. Вписалося разом 43 членів. Звіт праці цего відділу був поміщений в 7-ім числі "Будучности Нації". Молодіж завдяки здібних провідників в цім культурнім осередку, гарно працює й розвивається.

Заряд цего відділу складається з слідуючих осіб:
Духовний провідник — о. Сирота
Голова — Оля Вонітовий
Місто-голова — Марія Павлюк
Секретар — Володимир Німець
Скарбничка — Оля Библів
Контрольорка — Анна Прокопишин.

КАДВОРТ —

Молодіж в Кадворт ходила колядувати підчас Різдвяних свят і призначила десять долярів на будову нової бурси в Саскатуні. Збірку переслав нам Петро Мантика, секретар відділу. Щиро дякуємо вам за так гарне діло.

КАЛДЕР —

Новий відділ заложено в Калдер 19-го грудня. Вписалося 22 членів. Звіт праці цего відділу був поміщений в 7-ім числі "Будучности Нації". Започаткування у вас нового відділу було нам потішаючою вісткою. Бажаємо вам найкращих успіхів у вашій праці як також здійснення ваших мрій збудовання нової церкви.

Заряд цего відділу складається з слідуючих осіб:
Голова — Венедикт Тисаровський
Місто-голова — Йосиф Адамак
Секретарка — Елла Коханська
Скарбник — Антін Рогатинський
Пятий член — Яким Фик
Контрольна комісія — Іван Мостовий і Михайло Шабатура.

САСКАТУН —

Відділ в Саскатуні відбув свої річні збори 26-го жовтня. 82 членів вписалося. Заряд складається з слідуючих осіб:
Духовний провідник — Всеч. о. Пелех
Голова — Михаїл Зварич
Місто-голова — Йоанна Щудлик
Секретар — Петро Підкович
Скарбник — Андрій Климчук
Пята членкиня — Елисавета Гунчак.

Річна праця цего відділу ось така:

На початку року молодіж улаштувала забаву щоб дати нагоду студентам які прибули до Саскатуну на студії до вищих шкіл, нормал, торговельних шкіл як також на університет, познакомитися. Підчас забави о. Фірман в кількох словах завізвали молодіж до самопосвяти себе у праці при парохії і в народнім домі, й побажали їм найкращих успіхів у їх студіях.

На початку листопада місцеві відділи Л.У.К.Ж. і Б.У.К. влаштували пращальний вечірок о. Фірманові. Членство У.К.Ю. також причинилося. Пращальні слова передала Йоанна Щудлик. П-на Марія Фірман, секретарка Пров. Заряду У. К. Ю., також лишала Саскатун у той самий час. На спомин від членства відділу і Пров. Заряду У.К.Ю., Ілько Стецик, місто-голова Пров. Заряду У.К.Ю., вручив їй скромний

дарунок за її щиру працю при орґанізації.

При кінці листопада, повище згадані орґанізації влаштували приняття новому пароховії о. Пелехові. Пан Михаїл Зварич зложив привіт від Заряду У.К.Ю.

На Різдвянні свята і на Йордан молодіж ходила колядувати на церкву. В березни молодіж причинилася до відсвяткування свята Тараса Шевченка. Час від часу юнацтво запрошувало до себе бесідників. Між іншими промовцями були Др. С. Воробець, п. Шерман, учитель з Саскатуну, й о. Малкейгі. Инші підприємства були в формі забав-танців, "Гвист Драйвс", і "Вінер Ровст". Тії що мали залюблення до співу, брали участь у церковнім хорі. Инші що мали зацікавлення до драматики, приготовили й відіграли двоє представлень. Цей відділ також пожертвував 25 долярів на розбудову Колеґії св. Йосифа в Йорктоні.

Поза згадану працю, перепроваджувалися ще окремі виклади студентам в Бурсі в граматиці й правописи, українській літературі й історії, і в апольоґетиці. Студенти також реґулярно раз в місяць приступали до сповіди й св. Причастия.

Цей відділ був перший приготовитися і зорґанізуватися до Контесту Популярности. Провінціональний Заряд, гордиться їх працею і покладає велику надію в зростаючім числі їх провідників.

Відзиваємося до околиць де ще відділи У.К.Ю. не існують, порозумітися з своїм отцем-парохом і при найблищій нагоді поробити заходи до заложення нового відділу. Якщо потребуєте які інформації або пояснення то вдайтеся до нас. Просимо всю кореспонденцію в будучности надсилати до нас на нашу НОВУ, нище подану адресу:

The Secretary U. C. Y. O.
919 Ave. K. South,
Sakatoon, Sask.

С. Кобринський — голова
Тереса Лотоцкі — писарка.

Мясо в Пятницю

Филип вибіг по сходах на гору, отворив на остіж двері й радісно закликав:

"Ґеню, чуєш Ґеню..." Його зір стрінувся з допитливими очима своєї жінки. Хоч лице єї було румяне від праці коло кухні, то все таки пробивалося з нього умучення. "Вона працює за тяжко", він подумав уже не перший раз.

"Ґеню, гляди на будучого управителя фірми Косового й Бандиґи".

Єї очі притемнилися з недовірям. "Ой, мій милий, чи то дійсно правда?"

"Та то ще не є чорне на білім", він заявив легкодушно. "Але воно майже вже так, бо коли старий Косовий запрошає якогось робітника до своєї віллі на вакації, це знак, що такий робітник у великій ласці в нього."

Ґеня скликнула радісно: "То він тебе запросив?"

"І мене і тебе також", Филип відповів урадувано. "І його другий спільник, Бандиґа буде там. Мені здається, що то тільки на рекомендації Бандиґи, що я став запрошений. Але ми мусимо їх там добре задоволити, щоб часами не відтягнули свойого рішення. Аж тепер, Ґеню, не будеш мусіла так тяжко працювати з дня на день, та й я зможу тобі купити краще убрання, як другі жінки мають. Так, так, Ґеню, маємо аж три дні вакацій... пятниця, субота й неділя."

Вони скоро стали приготовлятися в дорогу. Ґеня випозичила собі дещо з кращого вбрання, а до хати запросила свою маму, щоб опікувалася діточками в їх відсутности. Вкоротці вони опинилися в дорозі до віллі пана Косового.

Того вечора, коли вони сиділи за столом, як найвизначніші гості, він знав, що все в найкращім порядку. Його Ґеня всіх чарувала, не позиченими уборами, але своєю лагідною вдачею та якоюсь внутрішною красою. Панство Косові були сердечні люди мимо свойого багатства. Їх три сини в красних військових уніформах також були приємної вдачі. Филип завважив, що навіть Бандиґи були захоплені його подругою. Це був веселий бенкет.

Нараз серце Филипа забилося сильніше. Веселі лиця зникли зперед його очей, а радісні бесіди злилися в один гамір. В тій самій хвилі він завважив також розчарування в очах подруги. Мясо. Мясо в пятницю.... Дві служниці несли навантажені полумиски до стола.

В однім моменті Филип перебіг думкою послідні роки своєї праці в фірмі. Він ніколи не згадував своїм наставникам, що він є католиком.

"Филипе, кілько є в вас дітей?"

Неначе прокинувшися зо сну Филип спостеріг, що пані Косова вже другий раз повторяла своє питання. Під єї веселою розмовою він боровся з своїми думками, а полумиски з мясом щораз то зближалися до нього. Чи то буде провина взяти мясо? Тільки в цім случаю? Але один погляд на Ґенині ясні, рішучі очі дав йому відповідь.

Спокійно та тихо й без найменшого шуму він передав дальше полумисок з мясом. А заразом почав скоро говорити до свойого сусіда що тільки налізло йому на ґолову. Але заразом почув він як пані Косова шепнула щось до вуха служниці й та помахала головою, а відтак як погляд пані

Косової перейшов з його порожнього полумиска до його жінки.

"Колиб я була знала! пані Кіска. І чому ж я не запитала? Ви певно не любите мяса з індика!"

Її запити звернули увагу й на прочих осіб.

"Але ж ми любимо!"" обоє Кіски відповіли нараз. Відтак утихли завстидавшися. Всі інші бесіди при столі утихли.

"Ми не їмо мяса в пятницю", Филип став пояснити легкодушно. "Видите, ми є католики. Але це нехай вас не занепокоює. Тут на столі маємо аж надто багато, чим можемо заспокоїти наш голод."

Але занепокоєння в господині не уставало. "Коли б я була тільки знала", вона безнастанно повторяла. "Таж ми могли безпечно мати нині рибу замість мяса."

"Знаєте що, мені все було дивно," почав молодий син Косових, "чому ви, католики, уважаєте за провину їсти мясо в пятницю, коли ви можете їсти те саме мясо в інші дні?"

Филип завважив, що тут прийдеться виясняти багато, щоб вони могли якслід зрозуміти. Він почав говорити про що інше. "Ви хлопці служите в війську. Чи ви віруте в дисципліну?"

Всі три притакнули головами.

Тепер всіх увага була звернена вже тільки на нього. Филип почав дещо з страхом: "Правда, що в війську ваші старші наглядають над тою дисципліною та її вкладають. І хто ж буде сумніватися, чи може вони не мають до того права. Так само є і в Католицькій Церкві. Вона також вірить, що для еї членів потрібна якась дисципліна. І тому вона укладає ріжні правила відносно нашої дисципліни, додаючи їх до тих, що їх подав сам Господь Бог. І вона має від Бога право так поступати. А поздержуватися від мясних страв у пятницю є одним таким дисциплінарним правом нашої Церкви. Само в собі воно не є провиною їсти мясо в пятницю, але тому що пятниця є тим днем, що у нім Христос умер за нас на хресті, Церква уважала за достойним вибрати той день на покуту й жертву."

Він думав, що цим виясненням заспокоїть цікавість сухачів, але молоді Косові стали так захоплені цим поясненням, що вони хотіли ще багато більше знати. Можливо тому, що він навязав це з справами з котрими вони були так обзнакомлені.

Один з них почав далі питати: "Це виглядає досить льоґічно, Филипе. Але тепер скажи ще нам, що стається, коли ви не заховаєте посту в пятницю? Чи вас вилучують з спільности, чи карають?"

"Видиш, Грицю, тут знова так як у війську. Коли ти не заховаєш якогось наказу, за це чекає тебе кара. Так само поступає Церква. Вона уважає їдження мяса в пятницю, без дуже важної причини, великою провиною проти послуху, по чім слідує кара, як по кожнім тяжкім грісі, головно утрата Божої ласки."

Та яке було його здивовання, коли першого дня при роботі, закликав його до себе самий пан Бандиґо й так відізвався:

"Я дуже збудувався твоєю рішучістю та так гарною обороною своєї віри та обовязків. Я також був колись католиком, але помало відійшов від Церкви, занедбався. Та ти послідної пятниці назад отворив мені очі. Дякую тобі за це. А тепер роблю тебе за твою постійність управителем нашої фірми."

Він завважив, що утрата ласки чи гріх не має жадного значіння в їх очах. Вони того не розуміли.

"Филипе, а що має робити католик, коли знайдеться часом у скрутнім положенні. На приклад, як часами хлопець у війську може мати трудности щодо заховання постів. Що тоді?"

Тут Филип став заскочений і не знав, що відповісти. Таж він нині був якраз у такім скрутнім положенні. Але його жінка виратувала його з біди.

"Католицькі хлопці в війську, Грицю, мусять повстримуватися від мяса тільки чотири рази в році, що їх назначив епископ. А врешти дні можуть їсти." Коли вона завважила шемрення і здивування межи присутними, почала скоро дальше пояснити. "Тому що це правило наложила сама Церква, а не Бог, то вона має повне право також звільнити своїх підданих з його заховання, коли бачить на це причину. І тому тут нема жадної трудности."

По цім слідувало ще більше різних запитів щодо цеї справи.

Вкінці сильний голос господаря дому пролунав по кімнаті: "Це найцікавіша дискусія, що я чув від довшого часу. І подумайте, що ми так уже довго жиємо в такім неяснім поняттю щодо вірувань наших приятелів. Я самий усе вважав досить глупим, що католики так церемоняться з неїдженням мяса в пятницю. Але тут нема нічого глупого ані смішного в цім, коли ви добре зрозумієте ту річ."

Поволи бесіда зійшла на інші теми, на превелику радість наших Кісків. Филип був тепер певний, що вже пропало його підвищення, коли він своєю нетактовністю спричинив таке замішання та гарячу дискусію серед вечері. Але вже запізно каятися.

Ladies First

"How dare you swear before my wife?" said the indignant husband.

"I'm very sorry, sir," replied the other man. "I was unaware your wife wished to swear first."

* * * *

Test That Failed

Tom: "Do you know anything about flirting?"

Dick: "I thought I did, but the girl I tried my system on married me."

INFORMATION

ABOUT UKRAINIAN CATHOLIC YOUTH LEADERSHIP COURSES

PLAN NOW

TO MAKE THE MOST OF THE U. C. Y. L. C.

EDMONTON, ALBERTA, JULY 1 - 31

PURPOSE — To prepare the Ukrainian Catholic Youth for the important task of safe-guarding the future of our Church and nationality in Canada.

FACULTY — Composed of the choicest Ukrainian Catholic youth leaders and is already prepared for the most inspirational and practical courses. A member of the Canadian Citizenship Branch will also have several lectures.

SUBJECTS — Religicus, national and social: the doctrines of the Catholic Faith, objections of modern infidels, the Ukrainian Catholic Church Rite and their history. Knowledge of the Ukrainian language, writing, grammar, history, literature, singing, music, folk dances, handicraft and customs. Organization, leadership, public speaking, entertainment, sport and public activities.

PLACE — St. Basil's Institute, 8317 - 105th St., Edmonton, Alberta.

ACCOMMODATION — All participants will stay at the Institutes. The boys in St. Basil's; the girls in St. Josaphat's. But each one is free to stay wherever he or she chooses.

APPLICATIONS — These should be entered as soon as possible. Address them to **Rev. S. Kurylo, OSBM., 8317 - 105th St., Edmonton, Alberta.**

RETREATS — The Course will commence with a three-day Retreat, given separately for the boys and separately for the girls — July 2 - 3 - 4.

ARRIVE THURSDAY, JULY 1st.

The thirty days you are to spend at this Course will certainly be the days you will never forget.

You will find the lectures suited to your interests and needs.

You are sure to return home with great satisfaction and gratitude, as did the participants of last year's Course.

Let nothing stop you from attending! It is your best opportunity! It's too great to miss!

APPLICATION FORM

I realize the greatness of the opportunity offered to the young people by the U. C. Y. Leadership Course and I cannot miss this all-important occasion. Please accept my application.

NAME..

Address..

Occupation.. Age..........................

I will (will not) require accommodation.